

ærede Minister, men allerede i 1840, som en udmærket dygtig Forskandibat, der havde lovende Udfigter paa den Bane, han havde bestemt sig for, forledet, kan jeg næsten sige, til at søge op til den Deel af Landet, og uagtet Hensigten ikke er lykkedes i den Grad, som man havde forudsat, saa er den dog langt fra mislykkedes efter de Midler, man overhovedet har anvendt dertil, og han har, deels ved Skrifter og deels ved sin Virksomhed, gjort ikke ringe Nytte med Hensyn til Sandflugtens Dæmpning. Der var lovet ham, at han nok siden skulde komme i Bei, men naar det skulde være Alvor, hed det, at nu kunde man ikke undvære ham, og man er saaledes bleven ved at holde ham hen, indtil det blev forsilde for ham. Disse Omstændigheder gjøre, at jeg, uagtet jeg er ganske enig med det ærede Medlem i de af ham fremsatte almindelige Betragtninger, just ikke troer, at de her ville være at bringe i Anvendelse. Det, hvorfor jeg særlig har bedet om Ordet, er angaaende Forslaget under Nr. 7, og det vil jeg bede det høitærede Thing at skjænke velvillig Overveielse. Der indkom ifjor til os et Andragende fra Harboøre Sognesforstanderskab, som afgaves, deels til det Udvalg, der behandlede Loven om Sandflugtens Dæmpning, og deels til Finantsudvalget, og fra begge disse Udvalg blev dette Andragende meget varmt anbefalet. Det gik ud paa, at en Strækning i den nordlige Deel af Harboøre Sogn, som var 13,000 Alen lang fra Gaarden Langer til Agger Sogn og med en meget ringe Bredde, saaledes at der nedenfor Sandbankerne kun ligger ubetydelig Engjord og lidt Agerjord — hele Strækningen udgjør kun nogle faa Tdr. Hartkorn — skulde gaae ind under samme særegne Bestyrelse, som en lignende Strækning i Agger Sogn hidtil har været undergivet. De vedkommende Beboere vilde ikke kunne paatage sig en saadan Byrde, som Sandflugtsloven paalagde dem, de maatte altsaa lade deres Andeel falde over paa Communen, idet de opgave deres Eiendom, ja maaskee ganske frastlyttede den hele Strækning, hvilket vilde have meget betænkelige Følger for Redningsvæsenets Vedkommende. Deels for ikke at fremkalde dette, deels for ikke at paalægge disse faa fattige Beboere paa denne Strækning

en større Byrde, end de kunne ubholde, og deels endelig for ikke igjennem den nye Sandflugtslov end yderligere at paalægge en meget fattig Commune, som Harboøre maa ansees for at være, en Byrde, som den ikke vilde kunne bære, anbefalede begge disse Udvalg Andragendet om, at denne Strækning, som nævnt, skulde gaae over til en særegen Bestyrelse, ligesom Tilfelbet har været, lige indtil Loven udkom, med Strækningen paa Landtungen i Agger Sogn; men nu har den høitærede Minister, uagtet han, som jeg erkjender, til en vis Grad har taget Hensyn til de Betragtninger, som lebede begge disse Udvalg til at anbefale dette Andragende, dog med Hensyn til det andet Stykke i Agger Sogn anvendt Sandflugtsloven saaledes, at denne Strækning, der hidtil ikke har været under Sandflugtens Dæmpning, men under Vandbygningsvæsenet, nu er bleven lagt ind under Sandflugtsloven. Jeg vil ikke her bestemt paastaae, at det er en urigtig Fortolkning; men jeg kan ikke nægte, at deels gaaer denne Fortolkning imod Sandflugtsudvalgets Udtalelse angaaende dette Punkt, idet dette forudsatte, at den omtalte Strækning laa udenfor Loven, og deels troer jeg ogsaa, at den let kan blive for ubillig imod de vedkommende Beboere og imod vedkommende Amt. Det her foreliggende Forslag gaaer imidlertid ikke ud paa at søre den ærede Minister ind paa en anden Bei end den, han har foreslået. Mindretallet erkjender, at det vel er meget heldigt, om man er istand til, uden Skade for de Interesser, Staten ogsaa har i, at disse Strækninger blive eftersete og behandlede paa en ordentlig Maade med Hensyn til Sandflugten, at spare de betydelige Bestyrelsesudgifter, som vi have anvendt paa denne Strækning, og vi foreslaae derfor Thinget, at der ydes de paagjældende Sogne et noget større Beløb til Vedligeholdelsen af de omtalte Strækninger, og det er saa meget menneskefjærligere at gjøre dette, som det i den senere Tid har viist sig, at to af de betydeligste Eiendomme paa den Strækning, jeg før nævnte, i Harboøre Sogn, have lidt overordentlig meget i de sidste Storme. Man har meent, at Beboerne af disse to Gaarde, der have maattet frastlytte deres Eiendomme, have opgivet at boe der for steds; det kan maaskee være tvivlsomt,